

EL BORINOT

Any II - Núm. 47

16 octubre 1924

Subscripció:

Trimestre, 3'50

La corresp. a

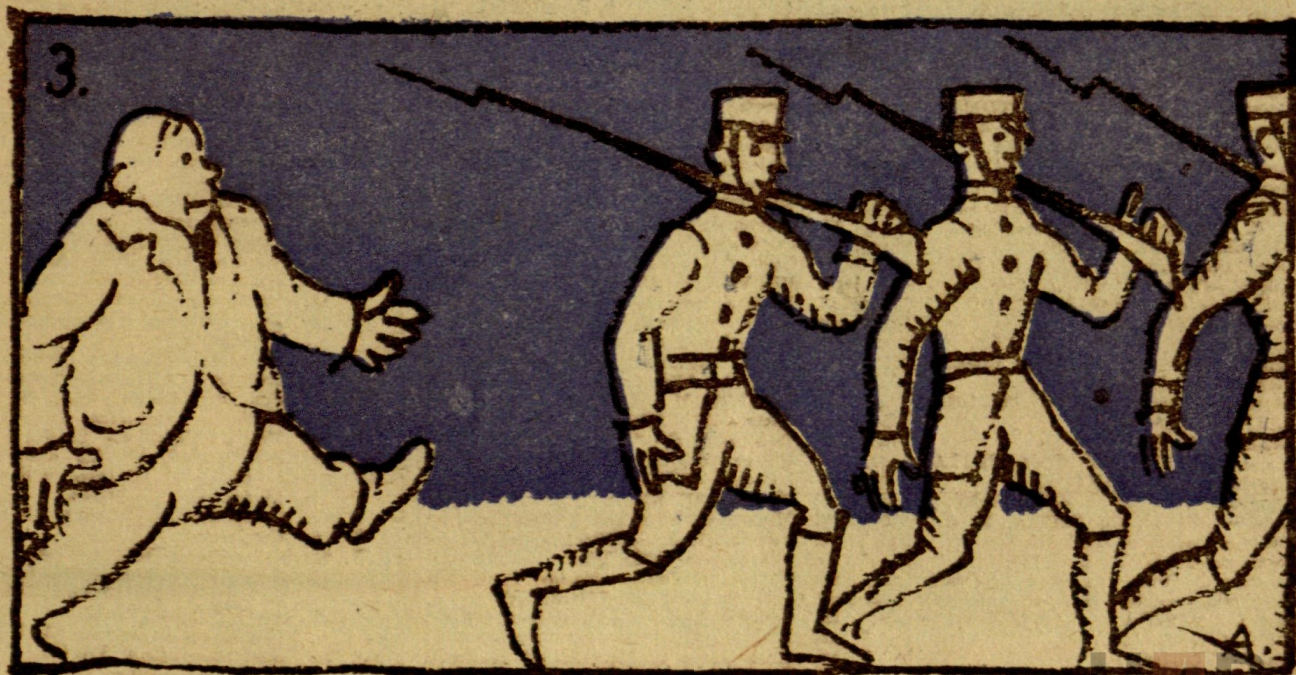
l'Administració:

Angels, 22 i 24

BARCELONA

SETMANARI D'HUMOR

20 cms.

1. Hauré d'anar al metge, vès: el meu ventrell està malmès. 2. El metge diu: "Cregu'm a mi; un regimen ha de seguir." 3. Don Pedro és home obedient: emprèn a l'acte el tractament.

Biblioteca de Comunicació
i Hemeroteca General

PELS BELLS CARRERS DE MA CIUTAT

Carrer de Fernando

- Núm. 1. Articles viatge i caça.—BERISTAIN I C.
 " 3. Articles Fotogràfics.—KODAK, S. A.
 " 5. Paraiguaeria.—A. HERNANDEZ.
 5, 2.º Odontòleg.—J. LLET.
 Núm. 7. Farmàcia La Estrella.—Suc. d'Escrivà.
 " 7. Objectes d'Art.—A. VECIANA.
 " 7. Barreteria.—TUSELL.
 " 9. Camiseria.—E. MATAÇAS.
 " 11. Joieria i Relotgeria.—FRANCESC CORREA.
 " 13. Bomboneria Ribera.—FREDERIC RIBERA.
 " 13. "Aigua Naf".
 " 13. Compra i Venda de Joies.
 " 15. Armeria.—LAPLANA I C.
 " 17. Barreteria.—LOD.
 " 17. Sabateria.—J. CERVERA I FILL.
 " 17. Relotgeria.—ANFRUNS I FILL.
 " 19. VIDUA I FILLS DE MENESES.
 19, 1.º E. N. de Terres.—A. de Riu (Gerent).
 N.º 19. Joieria Vienesa.
 " 21. Art. d'Esport.—Tapioles, Pirretas, S. C.
 " 23. Art. d'Esport.—Eduard Schilling, S. C.
 " 25. Joieria.—BIJOUX CHIC.
 " 27. Art. de Fantasia.—Palais de Nouveautés.
 " 29. Fàbrica de Capells.—JOAN PRATS.
 " 29. Articles de Pell.
 " 31. Roba Blanca.—R. ALABER I PIELLA.
 31, pral. MASCLANS.
 N.º 31. Ganiveteria.—TOLL.
 " 31. Joieria i Relotgeria.—Gomersind Cortés.
 " 33. Orfebreria d'Art.—A. LA COURONNE.
 " 33. Ganiveteria.—AMERICAN MACHINE.
 " 33. Guanteria.—CERMENYO CERMANS.
 " 35. Optica.—FERRAN ARRUGA.
 " 37. Orfebreria d'Art.—HEYDRICH I C.
 " 39. Calçat de Luxe.
 39, 1.º Companyia Comercial Bancària.
 39, 1.º, Sastre.—LLUIS PI.
 N.º 39. Capseria "La Bolsa".—JAUME FERRER.
 " 39. Dipòsit Stat. de Caixes Invulnerables.
 " 41. Fca. Gres. de Punt.—Caella Industrial.
 " 41. Aquàrium.—Institut Optico Oculista.
 41, pral. Dentista.—CODINA.
 N.º 41. Merceria.—SECUNDI GORGOT.
 " 43. Impremta i Llibreria de Montserrat.
 43 i 45. Planxat Alemany.
 " 45. Joieria.—CAMIL POMAR.
 " 47. Teles.—CASA TRIUS.
 " 49. El Elefante.—ESTABLIMENT.
 " 51. Camiseria.—R. FLOTATS.
 " 53. Sabateria.—LA INTERNACIONAL.
 " 53. Oficina.—PATENTS I MARQUES.
 53, 1.º, Sastre.—M. PUJOL.
 53, 1.º, Advocat.—RAMON VOLART.
 53, 4.º, Antiga Casa Blondista.
 N.º 53. Aurigema.—Antiga Casa Canyadó.
 " 53. Uniformes Militars.—PESCADOR.
 " 53. Perfumeria.—MASSIP.
 " 57. Caixes de Caddals.—CASA MANYACH.
 57, pral. Sastreteria.—GERMA.
 57, entl. Segells per a col·leccions.—Eugeni Llach.
 Torrefacció de Cafè.—MOMOTOMBO.
 N.º 59. Exposició de Quadros.—Galeria Rovira.
 " 59. Farmàcia.—DOCTOR VELLVE.
 " 61. Perruqueria.—LAFONT.
 Núm. 2. Companyia Segurs.—OCEANIA, S. A.
 " 2. Agència Duanes.—Miquel Lerin Gs.
 " 2. S. A. de Segurs.—Anglo-Espanyola.
 " 2. Sastreteria.—CASA SOLER.
 " 2. Orfebreria d'Art.—MIELE I COMP.
 " 4. Calçats.—"LA IMPERIAL".
 " 6. Relotgeria.—C. VENDRELL.
 6, entl. Sastre.—T. ROYAN.
 " 8. Ortopèdia.—S. A. CLAUSOLLES.
 " 10. Fàbrica de Xocolata.—Evarist Juncosa.
 10, pral. FRANCESC LAYRET.
 " 12. Objectes d'Art.—ESTEVE CORREA.
 " 12.—PERFUMERIA GAL.
 " 12. Dentista.—J. NIU.
 " 14. Vanos.—CLAPES EN COMANDITA.
 " 14. Bastoneria.—M. FANDOS.
 " 14. Pasteleria.—PAGES I ROCAFORT.
 " 16. Hules.—CARRERAS, DORIA, S. A.
 " 16. Joieria.—PERE M. PALAU.
 " 18. Joguines.—FRANCESC AYPUA.
 " 20. La Rosa de Oro.—Suc. Miró i Salvadó.
 " 22. Barreteria.—Arnan, Societat Anònima.
 24 i 26. BAS I TARRIDA.
 30, pral. UNIO GREMIAL.
 30, entl. Modes.—VOGUE.
 30, entl. Confeccions.—REGAS I FABREGAS.
 Articles per a viatge.—E. LOUVE.
 N.º 30. Fàbrica i magatzem de Relotges.
 " 30. Vanos.—CASA NOU.
 30, bis. Tapisseria i alfombres.—G. CALVET.
 30, pral. Sastre.—IGLESIAS.
 N.º 32. Loteria i Tabacs.
 " 32. La Villa de Parà.—Muller i Comp.
 32, entl. Panyeria.—VALENTIN SOLER.
 N.º 34. Portes d'Acer.—A SANTAMARIA.
 " 34. Institut Musical.—Acadèmia Ardevol.
 " 34. Fotogravats.—CALBO.
 " 34. Sastreteria.—V. CUNILL.

- N.º 36. Cristalleria.—GRIFE I ESCODA.
 " 38. Màquines de cosir.—"SINGER".
 " 40. Fàbrica de Flors.—A. SAVALL.
 " 40. JOIERIA D'OMS.
 " 42. Sastreteria.—NEW-YORK.
 " 44. Joieria i Argenteria.—CARRERAS.
 " 44. Coronas i Plomes.—BELOU.
 " 46. Camiseria.—MACIA MAGRINYA.

Carrer de Delayo

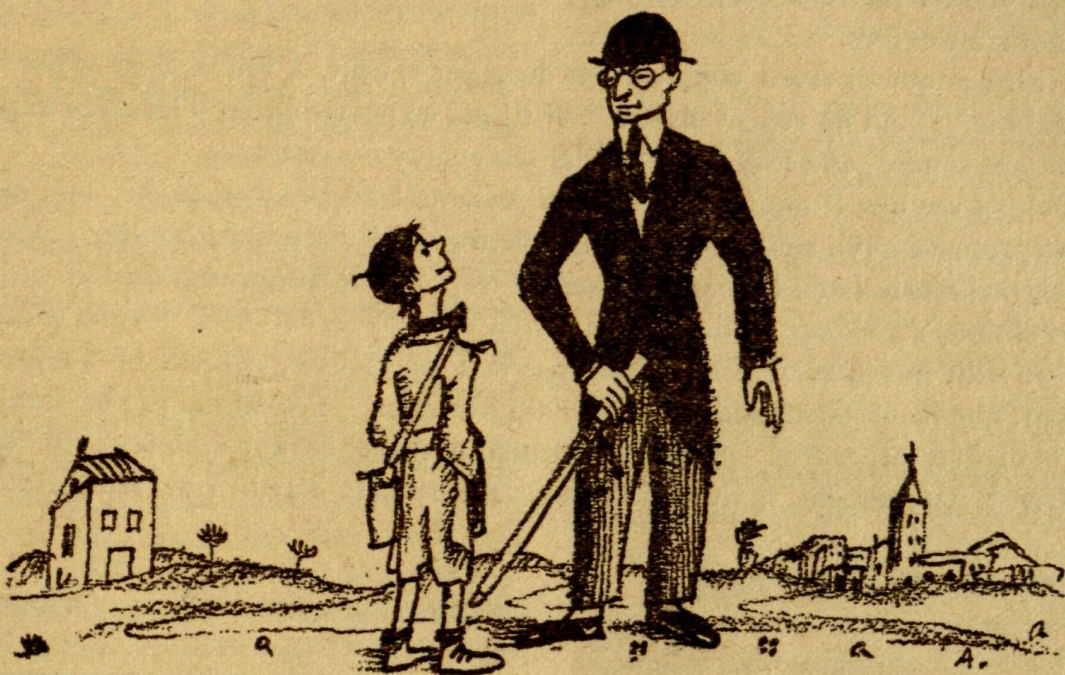
- Núm. 1. Empresa Anunciadora.—Los Tiroleses.
 " 1. Constructor d'Obres.—J. Miró Trepal.
 " 1. Titah.—CADENAS.
 1, pral. Modes.—CONDAL.
 Núm. 1. Chambre D'Industrie Française.
 " 1. Filats.—JOAN PRAT, S. en C.
 " 1. ALEMANY & MILLER.
 " 1. C.ª de Indústries Reunides.
 " 1. Sastreteria.—ESTILO.
 " 1. "Odeón" Fonògrafs.—L. PUJOL.
 " 3. Cirurgià.—DR. JOAN TORRENS.
 " 3. Dentista.—J. PONS CUBILES.
 " 3. Malalties dels Ulls.—DR. DOLCET.
 " 3. Aigües Azoades.
 " 3. Bar.—PATI BLAU.
 " 5. Articles de Viatge.—A. Sánchez Beato.
 " 5. Sabateria.—SANTIAGO PERALES.
 5, entl. Centre Administratiu.—E. TESTOR.
 5, entl. Joies Artístiques.—D. LLUELLAS.
 5, pral. Institut d'Anàlisis Químics.
 5, pral. Sastre.—J. VIDAL.
 Núm. 7. Objectes Sanitaris.—JAUME SAURET.
 7, pral. Fotografia.—NAPOLEON, HIJO.
 Núm. 7. Centre Mercantil Internacional.—Coll.
 " 9. Especifics.—CASA SERRA.
 " 9. Farmàcia.—DOCTOR CULLELL.
 9, entl. Associació d'Ingeniers Industrials.
 N.º 11. Calçats.—LA MINERVA.
 " 11. Banyeres, Lavabos.—F. SANGRA.
 11, pral. "La Mundial".—Segurs.
 11, pral. Caixes Registradors "La National".
 Núm. 2. Magatzems EL AGUILA.
 " 4. Pasteleria Anglesa.—P. J. VERNIS.
 " 4. Perruqueria.—AGUSTI ARROYO.
 " 6. Sastreteria "Los Tres Regalos".
 " 6. Mútua de Segurs contra Accidents.
 " 6. Centre Administratiu.—J. Fabregat.
 " 6. Cirurgià.—DOCTOR J. BIGAS.
 " 6. Llibres Pautats.—C. Feyto Valero.
 " 8. Pasteleria. Sucursal Victòria.
 " 8. Mobiliari.—H. V.
 " 8. HOTEL DE VENDES.
 " 8. ESPLÉNDIDE PENSION.
 " 10. Panyeria "Paños Ramos".
 10, 1.º, Sastre.—PEDRO TORT.
 10, 1.º, DOCTORA SAIS.
 10, pral. Cirurgià.—DOCTOR F. MUÑOZ.
 N.º 10. Sastre.—ISO.
 " 10. Dentista.—ARBO.
 " 12. Colmado.—J. CAMPS.
 " 12. Loteria.
 " 12. Anglo Espanyola d'Electricitat.
 12, 1.º, Metge.—ALVAR PRESTA.
 12, 2.º, Sastre.—V. CERDÓ.
 N.º 14. Objectes d'Art.—GUILLEM PUIG.
 14, 3.º, Consulat de Suïssa.
 14, 2.º, DOCTOR R. BARRIE.
 14, 2.º, Companyia de Segurs "La Paternal".
 14 i 16. Camiseria de Cervera.
 14 i 16. Optic.—J. VILAPLANA.
 14 i 16. DOCTOR P. HUGUET.
 N.º 18. Expendiduria de Tabacs.
 N.º 18. Joieria.—JOAN SILVAJE.
 18, entl. Sastreteria.—SILVESTRE I S. GUITART.
 N.º 20. Grans Magatzems Alemanys.
 20, entl. Peleteria "El Canadá".
 20, 1.º, DOCTOR M. GIMYSO.
 20, pral. Sastre.—J. BARRENA.
 N.º 22. Butems & C.ª "Madrid-Barcelona".
 22, 1.º, Clínica.—SOJO PALLEJA.
 22, entl. Sastreteria.—TUSEL.
 22, 2.º, Hostes.—PENSION "TUR".
 N.º 24. Magatzems Alemanys.
 " 24. Joieria.—J. CALDERON.
 " 24. Confeccions.—TORRES.
 24, pral. Col·legi Catalunya.—Doctor L. Segalà.
 24, entl. Advocat.—JOSEP BULBENY.
 N.º 26. Gèneres Anglesos.—CORREGER I RIVAS.
 " 28. R. i Administració.—LA VANGUARDIA.
 " 30. Gres. per a Cotiles.—Rodolf Martínez.
 30, 1.º, Dentista.—A. MONTIA.
 30, 2.º, Agent del B. Hipotecari.—M. Soriano.
 N.º 32. Camiseria Royal.
 32, entl. Cirurgiana Dentista.—M. E. FERRAN.
 32, pral. Sastre.—COLOMER.
 N.º 34. Goma i Celuloide.—FRANCESC CAPELLA.
 34, pral. Sastre.—ARTIGAS.
 34, pral. Patents i Marques.—EL PROTECTOR.
 N.º 34. Sastre.—FERRER.
 " 34. Impremta i Llibreria.—"ATHENEA".
 " 36. Joieria.—"EL PELAYO".
 " 36. Pasteleria.—FORN DEL "CISNE".
 " 38. Fotògraf.—F. Gausí.

- N.º 40. Barreteria.—GASOL.
 " 40. Bisuteria.—"LES BIJOUX".
 " 40. Fotografia X.
 " 40. Vies Urinàries.—DR. SERRALLACH.
 " 40. Mobles.—THONET.
 " 42. Banco Urquijo Catalán.
 42, 2.º, Doctor J. Turell.
 N.º 42. Anàlisis Químics.—DOCTOR TRUILLET.
 " 44. Fotografia.—STUDIO MUNTANER.
 " 44. Doctor Vilanova.
 " 44. Societat Hispano Americana.
 44, 1.º, Perruqueria.—CLAPES I PACO.
 " 44. Joieria.—FUSEI I GRAU.
 " 46. Impremta.—LLIBRERIA RIBO.
 46, 1.º, Plateria.—D. LAYRET.
 46, 2.º, Metge.—ROSEND COLL.
 N.º 48. Cirurgia i Ortopèdia.—PEDRO HOMER.
 48, 1.º, Perruqueria.—MONTESINOS.
 48, 2.º, Modes.—R. PLA.
 N.º 50. Mobles.—FILLS DE J. OCHOA.
 50, pral. Fotografia.—Eduard Photo Studio.
 50, pral. Perruqueria.—PUIG.
 50, 2.º, Assumptes Administratius.—A. MIRA.
 N.º 52. Colmado MONTAGUT.
 " 52. Llibreria Bastinos, Sc., J. Ruiz Romero.
 52, 1.º, Sastreteria.—RACKET.
 N.º 54. Magatzems DAMIANS.
 " 56. Articles Electricitat.—LUPREMA.
 " 56. Fotografia Modern Stil.—MARINE.
 " 56. Loteria número 13.
 56, 1.º, Sastre.—TUNEU.
 56, entl. Dentista.—S. CALPE.
 N.º 58. Saló Cira-botes.
 " 58. Fca. de Gomes.—Vidua de Magi Papiol.
 " 58. Granja Royal.
 58, 1.º, The Berlitz School of Languages.
 58, 2.º, Patents de Invenció, Marques.
 58, 1.º, Sastre.—CLOSA.
 N.º 60. American Bar.
 60, 2.º, Sombreros de Senyores.—MARTINEZ.
 60, 2.º, "Los Reyes" Bazar.—Antoni Ginestà.
 N.º 62. Fotografia.—AMADEO.
 " 62. La Maquinista HISPANIA.
 " 62. Aceros HISPANIA.
 " 62. Segurs.—"El Dia" Societat Anònima.
 " 62. A. SANCHEZ MECA.
 " 62. A. CARLOTA.
 62, 3.º, Penya de L'Aire.
 N.º 62. DOCTOR VIDAL FRAXANET.
 " 62. SELLO PRIMA EXCELSIOR.
 " 62. Dentista.—ORDOÑEZ MUTIS.
 62, 3.º, Fortuna Segurs.
 N.º 62. "El Cine".—Redacció i Administració.
 " 62. "La Prensa".—Id. id.
 62, 4.º, La Contratación Urbana.
 62, 2.º, MODES MAJO.
 N.º 62. Joieria.—A. VALENTI.
 62, entl. Caixa Postal d'Estalvis.
 62, 1.º, Subdició de Segurs.—"La Covadonga".
 62, 2.º, Pompes Fúnebres.—LA FENICIA.
 N.º 62. Segurs.—"EL DIA".

Carrer del Call

- N.º 1. Ferreteria.—H. BATLLE.
 " 1. Pasamaneria.—E. CLAVELL.
 " 1. Brodats.—E. CALVET.
 3 i 5. Camiseria BELFORT.
 N.º 5. Novetats per a Senyora.—PUENTE.
 " 9. Llaneria i Sederia.—CASA PUIG.
 " 11. Vestits.—"La Blanca Azucena".
 " 11. Barrets.—BADES, Vidua Viñolas.
 " 11. Puntilles.—JOSEP BORRAS.
 " 11. Fca. Corbates.—Josep Roca Soldevilla.
 " 11. Corseteria.
 13 i 15. Plateria.—Magatzems JORBA.
 N.º 15. Sederies i Llaneries.—Trémols.
 " 17. Fca. de Xocolates.—LLUCIAN CUNILL.
 " 19. Equips i Canastilles.—LA CORAL.
 " 19. Modes.—CARMEN SUNE.
 19, 1.º, DOCTOR C. VIVES RIBAS.
 N.º 21. Lenceria.—H. BLANCO BAÑERES.
 " 2. Modes.—D. LAGUNA.
 " 6. Confeccions.—ANTONI BROGGI.
 " 6. Camiseria.
 " 8. Bisuteria.—VIDUA SALA.
 " 8. Trajos per a nois.—BELLFORT.
 " 10. Roba Blanca.—TERESA MARC.
 10, entl. JOAN ULLASTRES.
 12 i 14. Electricitat.—LA ROYALTI.
 N.º 16. Lenceria.—CASA TRIUS.
 " 18. Tomàs Marinelli.—"Città Di Venecia".
 " 20. Camiseria FLOTATS.
 " 22. Productes Natura Kneipp.
 " 22. Fca. de Articles de Pell.
 " 22. Sastre.—PESCADOR.
 " 22. Calçats.—LA INTERNACIONAL.
 " 24. Electricitat.—JUAN PETIT.
 " 26. Modes.—Au Bon Marché.
 " 26. La Imperial.—MADAME ALIVES.
 " 28. Farmàcia.—DOCTOR VELLVE.
 28, pral. Antiguitats.
 N.º 30. Camiseria.—JAUME DEULOFEU.
 " 30. LAFONT.

E L M E S T R E

Ai senyor mestre, mestre,
apunti bé el seu nas;
ai, que amb aquesta vara
no s'entrabanqui pas.
(Cançó d'Orfila)

Catalunya, un dels temes que ha donat motiu a cançons populars de les més boniques és el mestre. El mestre i el noi haurien d'ésser, segons racional conducta, els dos éssers que es completen, amb una vida harmònica. Però a desgrat de tot, són encara dues peces contraposades. I en el joc d'aquestes peces, el mestre duu la pitjor part. Ell, amb la seva forma de «Mestre-Tites», ha estat constantment l'objecte de bromes, acudits i ridiculitzacions.

Qui era el tipus de la gana? el mestre. Qui era el tipus de l'home que a bastonades fa pagar el seu mal humor als altres? el mestre. Qui era el tipus del «senyor» que ensenya els colzes, i els genolls, i els dits dels peus, i fins la ceba? el mestre. Adhuc el lloro se'n prenia una part, mormolant allò de «no quiero ir a la escuela, porque el maestro me pega».

Els nois miren de fer al mestre totes les trapaceries imaginables: li embruten les parets, li vessen els tinters, li ho empastifen tot de papers i paperons, li posen falques a l'entarimat i a la cadira per fer-li fer una tombarella, li amaguen el casquet, fins li etziven boles de paper o de molles de pa... Un martiri! Qui no ha estat noi? I qui no es recorda de les seves facècies pròpies, o de les dels companys; que escoltàvem àvidament, amb un ardit llampegueig als ulls, i amb una salivera de desig a la boca...

Les coses han donat un tomb, han pres un to més distingit. Avui el mestre pot fer bullir

l'olla, la seva categoria social ha estat reconeguda en el seu just valer. El mestre ha pres l'avantatge al noi. La vella «palmeta» apar convertida en batuta; per alguns, s'ha convertit en vara amb borles i tot.

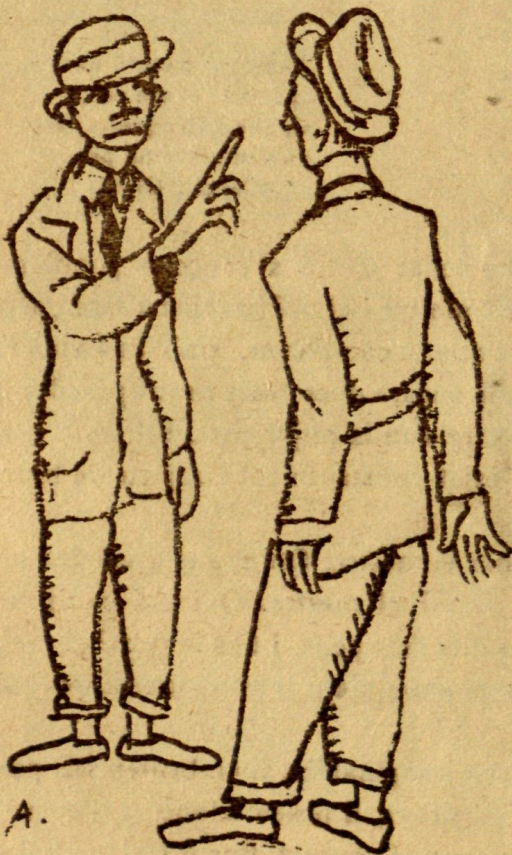
Ah! però el que és el noi tampoc no es dóna per vençut. A veure: si no és per la materialitat de la força ¿qui ha vençut mai un noi? El noi no pot renunciar a les seves trapaceries; si li tapen uns camins, en cerca de novells; el seu enginy no s'estrónca.

Ara el noi veu que el mestre d'abans se li presenta amb aire com de dir: aquí manó jo. El noi, de primer antuvi, resta com a sorprès; però ben aviat li apunta la rialla, i ràpidament pensa: «ai, poll ressuscitat!» I tot seguit li para guerra per un altre cantó.

Avui el tipus del «Mestre-Tites» va passant a la història: enlloc de l'home trist, ple de rencors, envellit ans d'hora, casat amb misèria i companyia, es presenta un jove, amb pretensions, que ha fet tal vegada casament amb dona rica... Però el noi ja s'ha afanyat; i si veu que el mestre, imprudent, vol fer el fatxenda, li surt al davant amb la cançó del «nouveau riche». I, naturalment, es riu del seu panxacontentisme d'avui, i del seu furibundisme d'ahir.

Són tan trapelles aquests nois!

FLEURY.

A.

ENTRE ESTUDIANTS... I NO ESTUDIANTS

- Que em vols donar l'adreça del teu sastre?
- Amb una condició...
- I és?...
- Que tu al sastre no li donis la meva.

BARBERITATS IGUALADINES

I una barberia no molt lluny d'altres dues, l'amo, sempre que afaita, taral·leja "La Canción del Olvido".

Un home a qui estava afaitant, i que es coneixia que els negocis no li anaven prou bé, digué al barber, tot mal humorat:

—Mestre, valdria més que em cantéssiu la non non, que així hi faria petar una bacaina, i no sentiria com me degol·leu.

* * *

En una altra barberia i quasi a l'indret de l'altra, el fill de l'amo es veu que afaita "amb tant de goig" que no bada la boca ni per respirar.

Un parroquià al qui la sorruderia, i la cara de pomes agres del minyó el té tret de fogó, s'encara al pare i li diu:

—Què us té el noi que no se'l sent enraonar mai?

El pare, que ja està prou cremat, i de temps, del noi, respon amb to mofeta:

- Es que fa la muda com els canaris.
- Essent així, digué aleshores el parroquià, procureu donar-li escarola ben tendra i ben fresca, no fos cas que no us refilés mai més.

Una col·leccionista extravagant

ELS col·leccionistes d'objectes extravagants sembla que no s'han pas acabat. Es sabut que, com més rar és l'objecte, que hom col·lecciona, més importància donen al col·leccionador; aquest és, potser, l'únic mòbil de molts col·leccionistes.

Ara resulta que ha arribat fins a les meves humils orelles... (en aquests temps que correm, és millor tenir-les tancades) que a la filla d'un "rei" americà, que es trobà dies enrera a París, va agafar-li la idea fixa i rotunda d'emportar-se als Estats Units pas menys que la "cartera" ministerial de l'ex-president francès M. Poincaré.

Aquella "princesa" segurament sentí a dir que tot ministre té de portar... una cartera, i, és clar, com un de tants capricis que solen tenir certes persones de l'aristocràcia americana, li passà pel seu cap (que segurament no seria de trons) d'adquirir la cartera que havia usat l'antic President del Consell.

Per obtenir-la, ella s'adreçà a un comerciant d'antiguitats molt conegut a la capital francesa, el qual, malgrat de la imprevisió de l'encàrrec, no

s'hi pensà gens a prometre-li que faria tots els possibles per complir el seu desig.

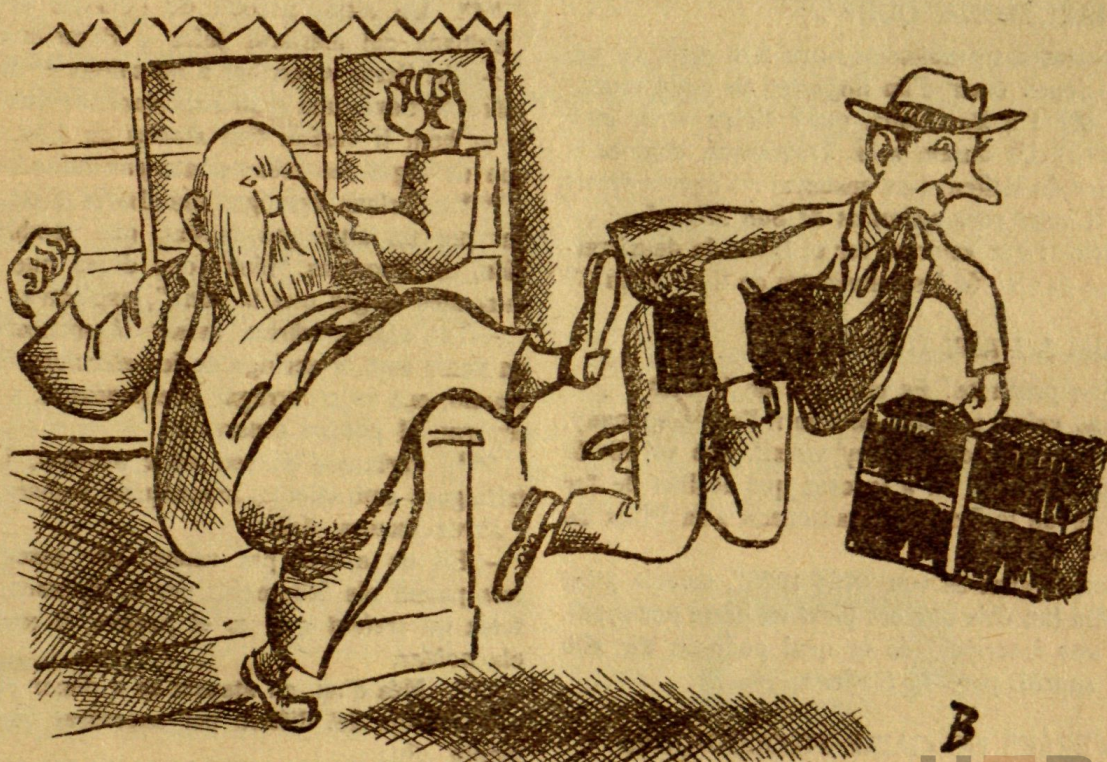
De fet, alguns dies després li trameté una vella cartera usada, assegurant que era la de M. Poincaré, el qual l'hi cedí per la friolera de deu mil francs.

En vista de l'èxit que ha tingut l'afudida dama, diu que es proposa de col·leccionar les carteres de ministre de tots els governs d'Europa caiguts del poder en el període de l'any 1923-24. Podrà obtenir ço que desitja? No ho sabem; em guardaré prou d'afirmar el contrari. Hom creu que aviat farà un viatget d'instrucció per Espanya, per tal de mirar si pot aconseguir les dels ministres de l'"antiguo régimen", puix li han assegurat que les podria obtenir a baix preu.

Jo, per la meua part, li asseguro que tindrà un nou sorollós èxit, i crec que podrà adquirir directament dels interessats les carteres que desitja; si no se les han venudes al drapaire. Naturalment!

Tanmateix, anant tan cares les subsistències, crec que si algú s'assabenta que donaren deu mil franquets per la d'En Poincaré, potser l'hi portaran a París i tot...

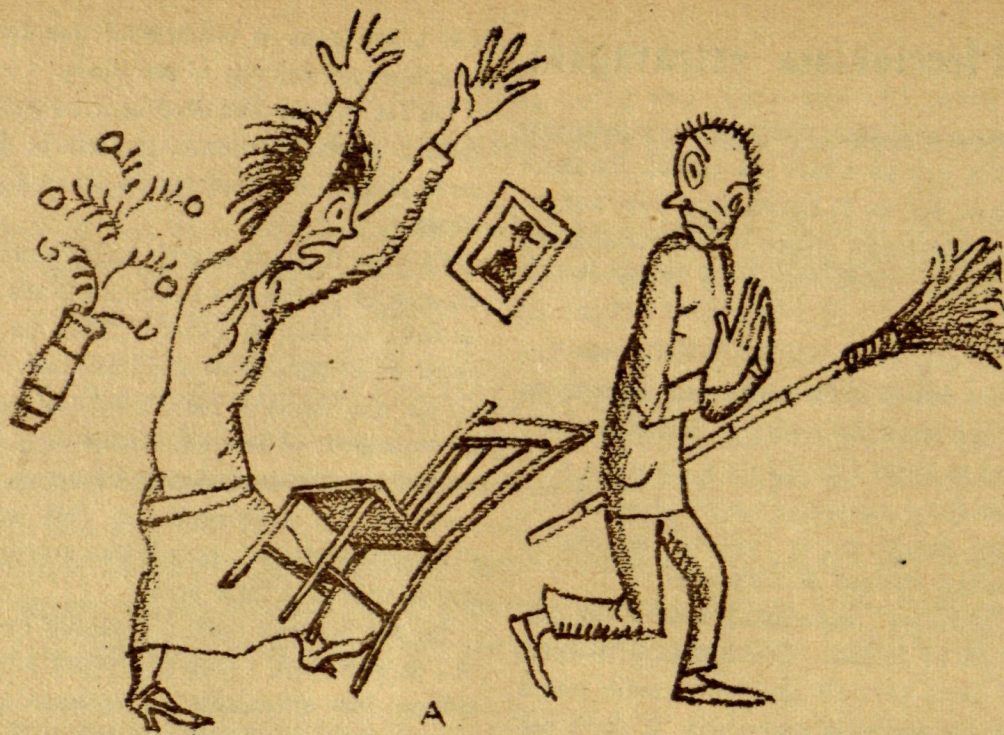
JORDI DEL VAL

LA CRISI COMERCIAL D'ARA, PERO SEMPRE HI HA UN PITJOR

El viatjant:—Vaja: em sembla que la cosa deu haver-se adobat un xic; l'altre dia em va treure a garrotades.

LA PROVA

—Doncs et dic que sí!... I si goses tornar a dir que l'estiueig no m'ha apaivagat els nervis, sóc capaç de tirar-te una cadira pel cap!

Del balconet estant

I A BARCELONA, QUE?

Aquestes extravagàncies—ens dirà algú, tal vegada—deuen ésser d'un llogarret de mala mort.

Ah, sí? I a Barcelona, què? Voleu venir amb nosaltres? Us duren a la Travessera, cantonada al carrer de Bailen, i us ensenyarem aquest rètol:

Clases para señoritas de San Miguel

A veure: que voldríeu fer el favor de desxifrar-nos què és això de les senyoretes de Sant Miquel?

JA SOM A L'ANY QUE VE?

Quina pregunta! Es clar que no hi som!

No ho veiem tan clar. Si som a l'any d'enguany, és a dir, si no som a l'any vinent, què vol dir la inscripció que hi ha a la casa que acaben de fer al carrer de la Princesa, cantonada a la Plaça de l'Angel?

Al capdamunt es veu "Año 1925", sembla picat en pedra (un deia que era picat en pasta per sopa).

Es una inscripció de la qual podríem dir allò de és senzill, però fa fàstic.

CONVERSES NO GAIRE FILOLOGIQUES

*** Un individu d'aquells que se les pinten d'enraonar bé, es presentava a un estanc per proveir-se de paper de comerç, un calendari i paper de "jaramago". I demana:

—Un curnetillo de paper del comer, un candelari i una capsa de llibrets de fumar d'aquells de la cara del macu.

*** Un altre, parlant de l'emoció sentida a l'arribada del mariscal Jofre a Barcelona, deia:

—Oh! Quan va arribar a Barcelona el *menescal* Jofre, hi havia una gran *expectoració*; que sí, que a un hom li venien *tres molins* de fred. No cal que us digui res més: punts *pensatius*...

*** Parlant d'un gos que havia estat mossegat per un altre gos perdut, que semblava rabbiós, un d'aquests "bien" que diuen que "s'estimen més el gos que la dona", explicava:

—Tot seguit, vàrem avisar el *menescal*, que va venir amb la xeringa de les *eleccions*, i, per si per no, ens va encarregar que poséssim, a un lloc separat, el gos en *conserva*.

*** Parlant d'un seu amic advocat, i de les trifulgues amb clients, hipoteques, embargaments, i altres futeses, deia:

—Ell no estava per raons: per assegurar-se, feia passar els documents per la *dipoteca*, i quan tenia un *creient* que no el pagava, li embargava els *nobles*.

*** Més d'un, en atansar-se a donar el pésam a la família del difunt, per expressar que ho lamenta, diu:

—Me'n *alimento*.

(Notes pura veritat, tretes de la realitat)

UAB
Biblioteca General
i Hemeroteca General

SETS I VUIT

Sí, a Anglaterra hi ha hagut crisi: de resultes d'aquesta crisi, ara, ben aviat, hi haurà eleccions.

Eleccions!... I després encara diran que Anglaterra és un país avençat!

***

Gràcies a Déu, continuen desapareixent criatures i més criatures.

I tantes coses desapareixen... Sinó que les criatures ja és sabut que fan molta fressa i això ve de primera.

***

El senyor alcalde diu que la ciutat més bruta del Mediterrani abans era Marsella, ara és Barcelona.

Quina vergonya! Realment tot són porqueries: vidres trencats, paperots, peladures, trastos vells, etc.

***

Un novell diari català ha sortit: és "L'Avenç". Bon vent, company: i que avancem, eh? A veure!

***

A Madrid ha estat celebrat el Congrés de Geodèsia. Hom ha fet mants *chistes* a base de geodèsia, amb magnèsia, gimnàsia, etc., tot molt suat.

Però la realitat és que aquest Congrés ha tingut lloc al Palau del Congrés dels diputats. Ja ho veieu quins canvis dóna el món! (I això és, precisament, el què estudia la Geodèsia: els canvis de la terra).

En la qual es demostra com plantes ufanoses d'ahir (per exemple la vella política, homes desastrosos, vicis, robatoris) avui ja són plantes seques i ben mortes.

***

El senyor Torras, de Granollers, sembla que torni als seus bons temps de perdre eleccions. Que l'Ajuntament de Granollers no pagaria el contingent a la Mancomunitat, deia?

Doncs, paga, que és gata! Això és un dir, naturalment: qui paga és Granollers.

***

El senyor baron de Viver ha dit que fins avui l'Ajuntament era una casa sense escombrar, i que d'avui endavant hom hi escombrarà. Fins ara havien tingut molta por a les escombres, i, noi, no hi ha res millor que l'escombra per escombrar "escombros".

Nosaltres som leials, quan estem d'acord amb algú ho diem. Diem que estem d'acord amb el què ha dit el senyor baron de Viver.

***

En un diari "independiente", propi de les persones com cal, "fines", formals, i àdhuc—pèr què no?—devotes, veiem, entre tants, aquest anunci: "Id al (ací el nom del lloc)... Por unos céntimos de consumación: placer, caras bonitas, cuerpos perfectos, risa sana, buen humor. Juventud, placer, delirio."

Vaja, que el diari "independiente" val totes les pessetes; està ben informat i és de confiança; els nois de casa poden llegir-lo, sense que hom hagi de tenir por que s'hi omplin de cap amb murgues polítiques: uix! Déu ens en guard!

***

López-Picó acaba de posar en llibreria un altre llibre de poemes. Això fa de bon dir. Aquest llibre duu per títol "Elegia".

Trobem que està ben batejat, té el to de l'hora: i més sabent que sota el plany i l'elegia cova qualque renec (amb perdó d'Ivon l'Escop).

***

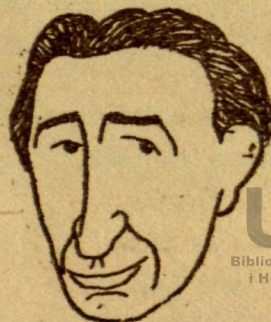
Hom parla de fer Madrid port de mar. I encara diran de Reus!

***

Mussolini cedeix l'illa de Capri com a estatge per als intel·lectuals de tot el món.

***

D'aquí a uns quants dies arribarà a Barcelona una colla de turistes escandinaus. Han sabut que les altes muntanyes de llur país nòrdic no componen res davant les que a Barcelona hi ha, de muntanyes... de porqueria.

UAB
Biblioteca de Comunicació
i Hemeroteca General

L'inventor de l'hora Borguñó.

P E R S P E C T I V E S

Oh, tòrrides vacances!
Encara no te'n canses,
i et cal tornà a Ciutat.
Ja et veig per l'entrevia
fugir d'algun tramvia
curull, esperitat.

La casa et petiteja,
la fàmula festeja
i canta en espanyol.
Carrers com una androna,
on cap veí s'adona
del riure que fa el sol.

Si topes una amiga,
¿el dubte no et pessiga
de dir-li "vós" o "tu"?
Les coneixences totes
troben, subtils, que bótes
desmanegat i bru.

¡Adéu fontada amb truita,
i bosquetana fruita,
i vi de casa verd!
Et serviran pitança
feta a l'estil de França,
d'on l'entrellat es perd.

¡Adéu, també, cacera!
Per bé que inútil era,
era sedant pel cor.
Si caça, las! no duies,
magnànima, la Tuies
l'enramarà de llor.

Del joc l'enamorisques?
Adéu bitllets i brisques!
Aprèn un xic l'anglès,
i manta pista en doina,
travessaràs amb boina
oh, ciutadà pagès.

Només et plaurà veure
—qui no s'ho vulgui creure
pot esguimbar-se en pau—
el circ on bajanades
fan eugues ensenyades
i un saltimbanquis blau.

La poltra giravolta
com si, per batre amb solta,
provés d'aixecar boll.
Un simi en té el regisme;
quan ella s'enfurisma,
el tira de corcoll.

No gaire enfarfegades,
de ballarines fades
un reguitzell eixí.
Quan la musica sona,
es blinquen una estona
com una fulla al bri.

Sense una magarrufa,
mateix que una baldufa,
la primicera brunz.
Això són dones, Nyoca!
i no la teva soca
més testa que els difunts.

Oh, tòrrides vacances!
Encara no te'n canses
i vès què no et caldrà:
sentir, com un espoli,
que et mana un pipioli
amb èmfasi forà;

en lloc de muntanyoles,
i prats, i porqueiroles,
i vaques pels aulets,
veure escamots de cabres,
captaires potser lladres,
i magres jardinet;

besar d'alguns canonges,
vinguts com les taronges,
la molsudeta mà;
llucar la veïneta
que volta la maneta
d'un gramofon taujà;

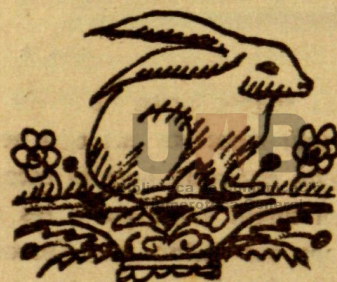
seguir d'unes modistes,
maquinalment, les pistes
i no dir res, prudent;
del raig de les "mangueres"
conèixer les maneres
—les d'ell i les del vent—;

portar l'infant a estudi
com obligat preludi
de servitud de sang;
a causa d'un desori,
per si cridaven "mori",
traure diners del banc...

I, si un amic et resta,
l'aigualirà la festa
i et farà ser poruc.
Com que ell no ve de fora,
esbombarà tothora
que tornes benastruc,

i l'ullarà, salvatge,
per veure si el viatge
podrà deixar-te fel.
Fins guinyaria a estones,
per si amb infants i dones
la lluna fas de mel.

JEPIC SUMÍS

OÏT AMB LES NOSTRES ORELLES

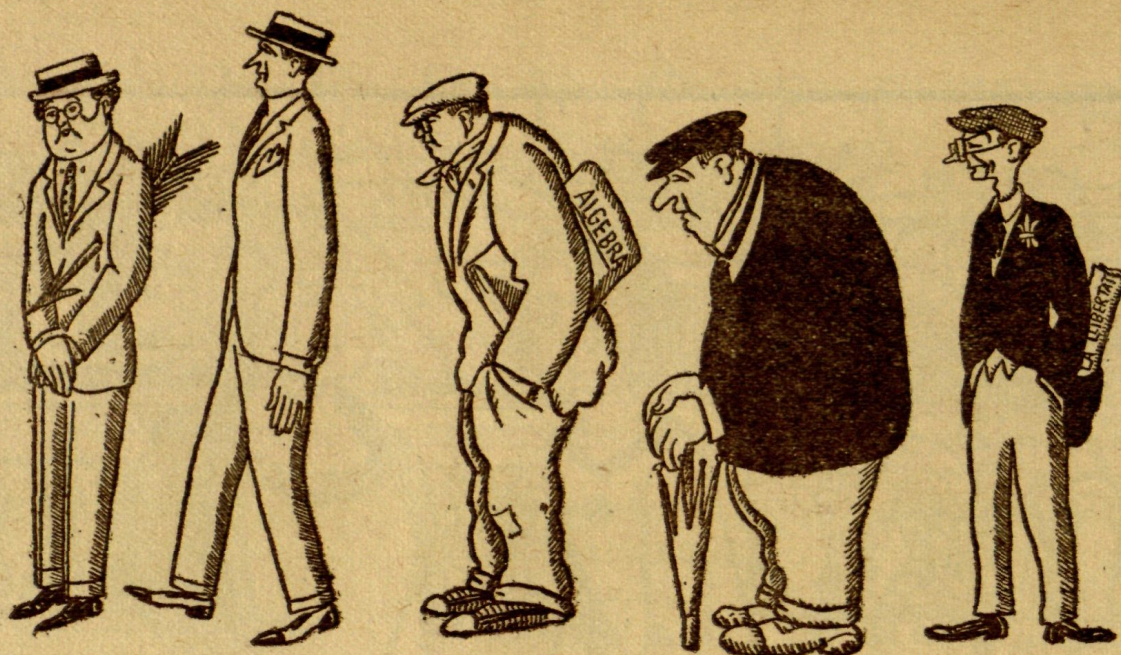
— La pobra Teresa, vídua!

— Sí, noia: ahir la vaig veure, vaig felicitar-la pel bon gust: que bufona que està, amb aquell vestit negre!

UAB
Biblioteca de Comunicació
i Hemeroteca General

BIBLIOTECA PARTICULAR
ESTANISLAU ROIG GINGI
— BARCELONA —

MERAVELLES IGUALADINES

ELS ESDRUIXOLS

Aquest grup constitueix una de les més grans meravelles. Havent dinat, reunits al "Mercantil", i havent sopat, al "Foment", el grup actua cada dia i escampa arreu la seva ciència. Són molt cults. Tenim molt de gust a presentar-los cada un dels components i podran jutjar de la valor del grup, donada la ídem dels que el componen:

En *Montmaneu*, el de l'elegància petrònica i eclèctica; ha begut... moltes cerveses i barrejats en els esmentats cafès, i té fama d'orador... de cafè.

N'*Espoi*: s'ha especialitzat en les ciències exactes; hom diu si ha trobat la fórmula per la quadratura del cercle (Mercantil?).

En *Solsona*, filòsof, moralista i publicista, és l'únic tradicionalista que resta a Catalunya.

N'*Antoni Vila*, estadista i financier, es distingeix per allò dels préstecs i descomptes.

En *Tous*, és el més tendre de la colla i el més sentimental; encara creu en l'amor i sospira quan veu certa dameta.

Veu's aquí, en la figura, una perspectiva de la "colla dels esdrúixols", temps a venir, quan els uns encara pararan fort, per gràcia de l'amor i dels productes pecapica, mentre els altres aniran fent figa.

EL CLUB DE LA PEGA

Arreu, i especialment en poblacions de segon ordre, veureu que a les rebotigues de les farmàcies fan quotidianament la clàssica tertúlia i el tresillo o joc de tres.

A Igualada no; els *farmacèutics y otras hierbas* es reuneixen a cal "Baster pobre". Això de pobre és un dir: té el ronyó ben rublert.

Allí sentiríeu discutir de tot per un *cenacle* que no sap de res.

Naturalment la nota política és el que predomina. A voltes han tingut l'Europa a punt d'arreglar... però l'haver d'anar corrents a despatxar una recepta enravessada, ho ha tirat tot per terra. Malaguanyat!

EN PASTA DISCURSOS

Antigament era forner, però com que llegia "El Progreso" i les obres d'En Ferrer, es ficà al cap de fer discursos. Efectivament després d'uns assaigs en el Cafè i en una reunió general de l'Ateneu, va plegar el ram de les pasterades, i es lliurà a la política i a l'apostolat radical. La qüestió es ésser radical, encara que sigui de... més val que ho deixem córrer.

Una vegada va fer un discurs a Barcelona, i va agradar tant, que li varen fer l'obsequi d'un bitllet d'*sleeping espardenyal* de Barcelona a Bilbao.

Darrerament va fer un discurs a Valladolid que li valgué una apoteosi molt gran.

Ara està malaltís, pateix d'avorriment. Es natural: com que, quan parla, és d'aquells que s'escolten...

DOS BARRETS I UNA CAPA

A Igualada, on només veureu barrets quan hi ha un enterrament, l'aparició d'un esplèndid bombin culminant l'aurífica testa del batlle, causa sensació. Un barret ja és cosa

anormal, però un *bombin* és una cosa verament extraordinària. En tot Igualada n'hi havia un, el de l'avi Poncell; ara ja n'hi ha dos. Anem progressant.

El Sr. Bas i Jordi, col·leccionista de coses interessants, ja els té ullats, els dos *bombins*, per posar-los al costat de la capa del violoncellista de l'Ateneu. Diu el distingit publicista: el bombin de l'avi Poncell té una valor purament arqueològica; però el del batlle, ultra la valor intrínseca, en té una, d'històrica, incommensurable. De la capa del violoncellista no en parlem, perquè encara no fa prou fred.

EL POETA IGUALADI

Aquell bon senyor que, fa un parell de mesos, ens explicava a "La Veu de Catalunya" que, després de molt de cercar, no havia trobat el *Princep* de les lletres catalanes, no deuria cercar prou bé. Aquest *Princep* existeix i tenim a gran honor de fer-lo sortir del seu humil incògnit. És En Joan Trullàs, poeta, prosista, filòsof, filòleg i footballista. És una paradoxa, sembla mentida que d'un home tan menut surtin coses tan grosses.

Qui no s'ha embadalit amb les imatges que evoquen les seves "Becquerianes"; qui no s'ha sentit embaumat amb el perfum subtil "d'una rosa trepitjada", l'encant "d'un bes furtiu".

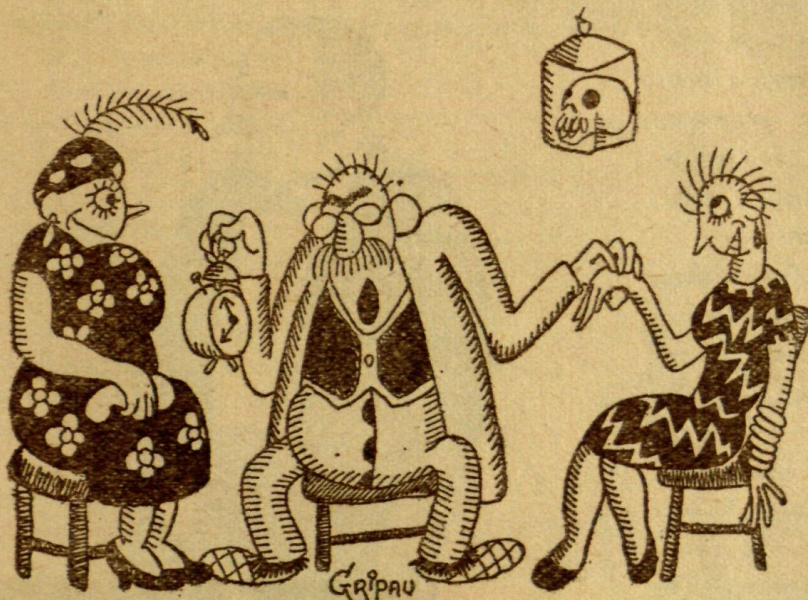
Però on ha excel·lit En Trullàs és en el gènere romàntic arlequinesc: mireu si no:

Colombina faç divina

vina, vina...

(ves amb compte que no et clavis una espina).

RAMON HITO

OH, QUIN LLUSTRE!

El metge:— *La senyoreta té neuroflàvia aguda... Aquest matí n'he trobat un altre cas: la filla de la Baronessa de les Olles, ja ho veu!*

La mamà, contenta:— *I la filla meva també té això de la flàvia?*

La nostra Rambla

N'és com la de Barcelona, i si fa no fa, una miqueta més formosa, car nosaltres hi tenim les aceres enrajolades amb Majola de porlant i amb fanals de ciència, si senyors, tal com sona, i si no que ho digui el Josep de càn Corrons que és el qui els ha batejat. Veiam qui gosarà desmentir-ho.

Mantes hores passejant-nos amunt i avall, mirant aquell bé de Déu de noies diumengeres, ens encisem en els capvespres de les festes de guardar, i restem embadalits, i com més embadalits hi estem, què en fóra de nosaltres si un simpàtic pardalet no ens distregués amb aquella carícia que cau damunt del capell, o de la clepsa dels qui no en porten? Oh Rambla! Oh girls! i Oh pardalets simpàtics! Jo us adreço de tot cor aquestes quatre malgirbades ratlles per que les pogueu recitar a vostres amors, a cau d'orella, en les nits hivernenques, i mormolant-ho com una oració, encisats tot somniant a l'ensem les vesprades estiuenques i rememorant l'essència que no torna més. I tu, simpàtic mixonet, per qui no resa res aquells rètols reconers i cantoners, de no poder fer... allò, baix penyora de dues pessetes, per aquest any et perdonem, no la mala criança, com hom diria, sinó la teva... tranquil·litat, i si a l'escola no aprengueres la polidesa, recorda que el flamant, gentleman i sportman batlle, ans que batlle i fabricant de samarretes, ha estat mestre de minyons, atansa-t'hi i diga-li que t'expliqui aquelles regles que, de nois rebecs i malcriats en fan jovencells eixerits i polits, i veuràs com ell t'ensenyarà de saludar a la gent d'un quart lluny acoquant el cap, i no aixecant la cua com fas tu en el precís moment que passem desota teu.

Creu-lo, que d'això en sap un niu i si així no fas, com ho espero, tu, i els teus, sereu l'orgull del nostre batlle, de la nostra Rambla ben igualadina i d'aquest que molt i molt t'estima i t'admira

EL CAVALLER ESTOVAT

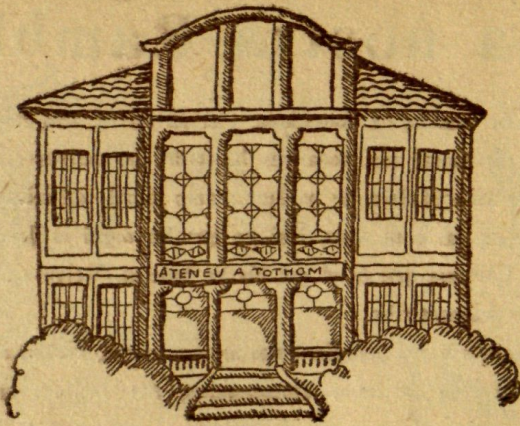
TALLERS REIG

LA CASA MILLOR
BARCELONA

Enric Granados, 21—Tel. 2085-A

MOBLES A BON PREU

L' A T E N E U

Qui no coneix l'Ateneu? Aquesta gloriosa institució que de fa més de seixanta anys, tan poderosament ve influint en la vida comunal igualadina. Nosaltres de tan de temps enrera no recordem res, perquè encara no vivíem en aquest món. Nosaltres sols recordem l'Ateneu contemporani o sigui d'ençà de l'època en què un digne i intel·ligent soci, en una de les assemblees generals, donà en una cèlebre i justa frase, un lema a seguir a tots els *ateneuistes*, dient: "Ateneu, ja ho diu el nom, *ateneu* a tothom"; quina frase! Ara, ja no solament és el Palau igualadí de la democràcia i de la cultura, ara també es la casa pairal de tots els igualadins i no igualadins, allí, veritablement *s'atén* a tothom.

L'Ateneu ha treballat sempre desmesuradament, a fi d'atendre a tots els socis i a tots els igualadins, ell ha fet que la majoria de les joventuts que han begut directament de la seva font de cultura, arribessin a l'edat de guanyar-se el pa de cada dia, aptes per emprendre's qualsevol ofici, especialment el de *blanquer*; més tard ha acostumat aquestes joventuts a jugar a fútbol i a cantar, creant el cèlebre cor, que tant ha fet parlar.

Ara fa poc, *atenent* un prec unànim de tots els socis, va ésser fet anar a París l'*actiu* director del Conservatori de Música, que també forma part de l'Ateneu, a fi que dit senyor, podent-se fregar l'americana amb els Casals, Kavel, Mengelberg, Stravinsky, Kousewisky i altres celebritats que es trobaven a París, recollís impressions i coneixements, que més tard junt amb l'ambient musical parisenc recollit, influïrien en la formació o perfecció, del cor, de la Banda municipal infantil i del quintet de sis que té constituït la casa.

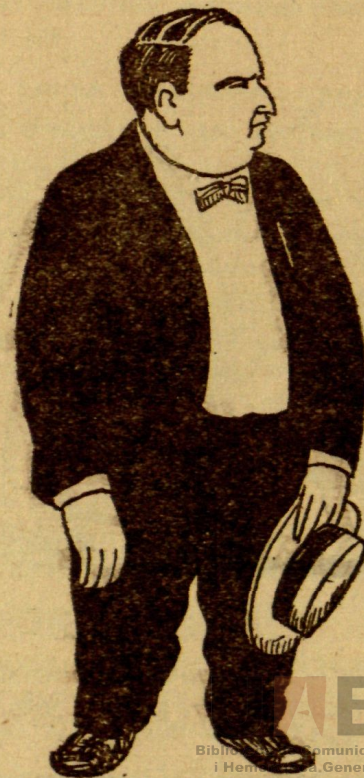
Els efectes d'aquest viatge, diuen que encara no han estat vistós; nosaltres, emperò, tenim fe que aquell senyor no serà tan desagraït davant el sacrifici que representa fer-lo anar a París amb tot confort, procurant que no li manqués res, ni bons aliments, ni tranquil·litat.

Ara també, seguint la tasca empresa d'*atendre* degudament a tothom, l'Ateneu, *atenent* a uns senyors socis dels que saben on tenen el nas, ha instal·lat un colossal artefacte que, malgrat totes les apariències d'una *geladora*, ha resultat ésser un modern aparell de radio-telefonía sense fils, amb el qual, si el Prat de Llobregat no s'interposa, aquells senyors disfruten de la bona música que els ofereixen els cabarets de París, Londres, Naüen, Riga i... fins Rigat; car a dits senyors no els satisfà la música *da camera* que pugui oferir-los el trio de dos o el quintet de sis de la casa.

També, l'Ateneu, com entitat cultural que és, i *atent* als desigs dels amants de la cultura, sosté una esplèndida biblioteca, l'únic defecte de la qual (no hi ha res al món que no en tingui, de defecte) és que mai no hi troba hom el què desitja; és clar que això té fàcil solució i és: cercar-ho en altre lloc, en les taules del cafè per exemple, perquè ah! ens oblidàvem de dir que l'Ateneu també té cafè i teatre. Sobretot teatre! Cada festa hi projecten una sèrie de pel·lícules de les bones, amb la corresponent sessió de varietats, però tot moral i culte, això sí! *sobretot*.

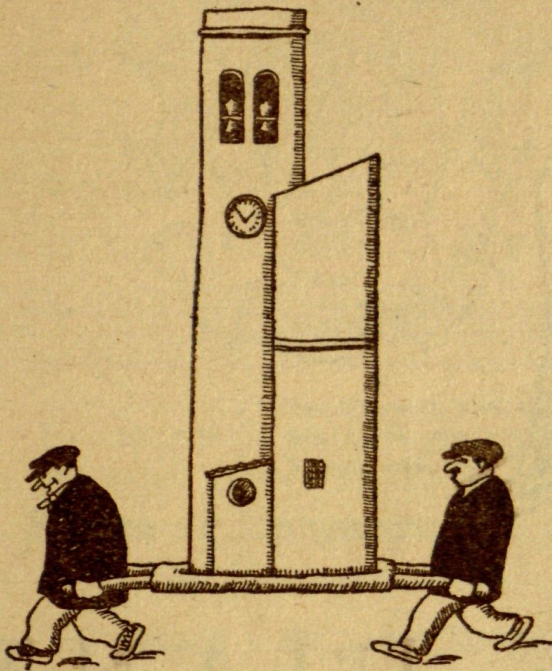
Seria molt llarg de relatar tots els mèrits i avantatges d'aquest gran Ateneu; però amb això que hem dit ja n'hi ha prou i massa per fer-se càrrec de la realitat de la seva obra, i sobretot que allí *s'atén* a tothom.

MARIAN-HITU.

L'insubstituïble president

El campanar portàtil

HOM ha parlat molt dels nous rics, ningú no s'ha recordat dels d'aquí. I, en bona refè, que n'hi ha una bona colla. Tots han fet reformes a la casa; rajoles virolades, llums per tot arreu, gramofons, autos, lloro, telèfons, i són assidus concurrents al Círculo Mercantil. Ho heu sentit? Círculo Mercantil. Això vol dir *chic*, finura, distinció, allí es reuneix tota la *ig life* dels blanquers enriquits. Hi veureu dames enjoiades, amb uns *apendicitis* (penjolls) i uns cigrons, que enlluernen; amb unes *salidas de teatro* (posades al revés, folro part de fora) de la casa Paquin o de la Maison Germaine, que ni a l'Òpera de París. Els *pollos* le rigurosa etiqueta i enquantats fins per prendre cafè i fer caramboles. Les dames i dametes, quan hi ha alguna festa (sovint n'hi ha), són obsequiades amb exquisits *lunchs* (un llonguet i xocolata), amb xampany (gaseosa) o amb cocktails (camamilla).

Un dia d'aquests, de festa, mentre el jovent desgranava un cotilló, unes quantes *mamàs* feien *tertúlia*. Entre elles hi havia una forastera aficionada a l'arqueologia, i els preguntava què hi havia d'interessant, a la població; ella venia de Poblet i estava

meravellada d'aquelles construccions gòtiques, portals romànics... Tot d'una, va sortir una veu curta i melosa, fent aquesta pregunta:

—Veritat que el campanar de Santa Maria també ho és, de portàtil?

BARÓ DE CLARAMUNT

Digne d'ésser visitat a Igualada

La urbanització i els dos xalets refugi per forasters del Passeig de Mossèn Cinto.

Els bancs artístics de la Rambla per descansar-hi una estona.

La font monumental de la Placeta de Càl Ble.

La il·luminació del carrer de Sant Roc.

L'aquàrium del xipreret.

La piscina del Camp de l'Ateneu i la gruta dessota el mateix.

El Parc de la Plaça de la Creu.

El "Salón del Recreo".

El dipòsit de l'aigua del Fort.

La sala d'espera i *retretes* de l'Estació.

La salzereda de la Font de Càl Busqué.

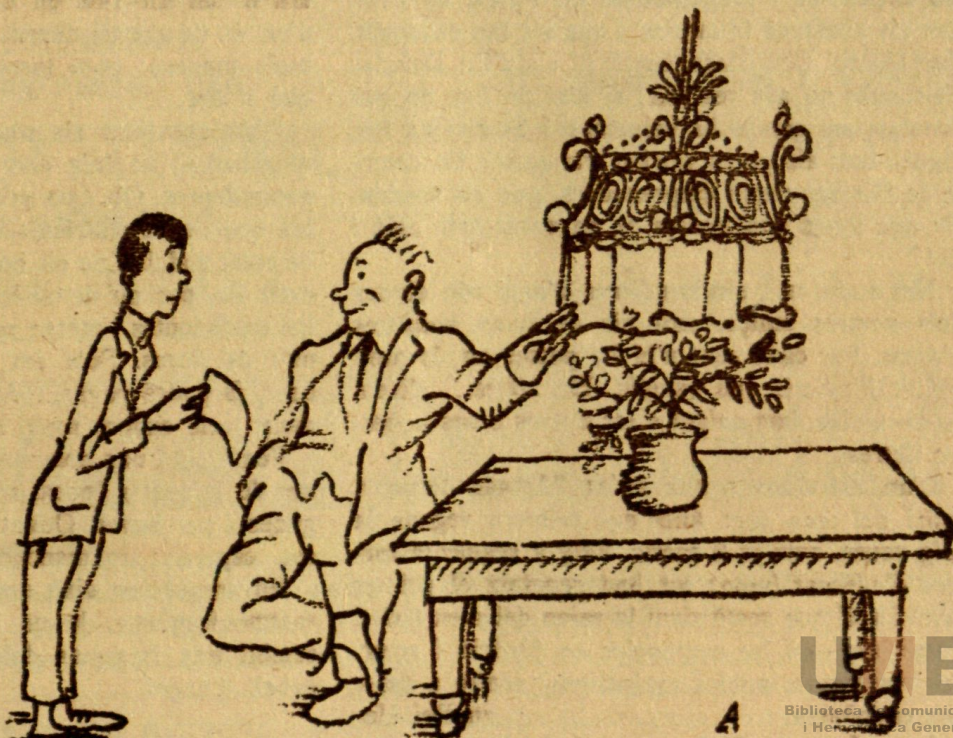
Les carnisseries de l'Ajuntament.

El Cos de bombers i llur material d'extinció.

Les vallas del Ferrocarril.

Les taules i cadires del Registre de la Propietat.

C. E.

TOT ES U...

—Diu l'amo si li vindrà bé de pagar el llum que li va instal·lar.

—Digues al teu amo que estigui tranquil, que el llum ja està apagat.

L'ESTU A. DIANT

L'ordre és perfecte. Ni els estudiants no fan barrila. Així ens parlava un amic dels bons temps de la Universitat i de l'Institut. Els estudiants, avui—deia—són uns bons nois. No aixequen rails, no fan barricades; són pasta de cabell d'àngel pura.

Això ho dieu vós, l'amic. Nosaltres no pensem d'aquesta manera. Perquè d'aixecar rails i fer barricades n'hi ha de moltes menes. Pregunteu-ho a les dispeseres i pregunteu-ho als pares, us diran que els aixequen la camisa, i que els fan cada salt, que els del Circ Hagenberck ni els d'En Douglas Fairbanks no són res. Ah! si així no fos, en què coneixeríem que hi ha estudiants? Si així no fos, digueu-me: els pares viurien tranquils? En compte de fills ben nats i emprenedors, ¿no els semblaria que tenen uns trossos de pa sucut amb cafè i llet?

No, amic, no: els estudiants d'avui són dignes dels nostres temps, vull dir de quan nosaltres n'érem. Per cada cent n'hi ha potser un de prou nyèbit i nyicris que estudia. Els altres... Mireu, en pocs dies, han caigut a les meves mans aquestes lletres:

D'un estudiant a una noia: "Amada Paquita, deliri del meu cor: Ahir per primera vegada la vaig veure, avui ja li escric. Vaig a acabar la carrera d'advocat (nota: tot just repeteix el primer curs) i vull que vostè sigui la reina del meu bufet. Vostè inspirarà les sentències en justícia i amor. Per vostè sento nobles aspiracions: aspiro a ésser una eminència, un Rei Herodes... demani! Però sense vostè..."

Sense ella... se'n anirà a jugar caramboles, o a passejar per la Rambla.

D'un estudiant a una dispesera: "Cregui, senyora Tecleta, que si me n'he anat no vol dir que no la pagui; és que uns companys del meu poble m'han estirat a viure amb ells. No vengui aquell retrat dels papàs; tingui una mica de paciència: jo mateix li ho rescataré. Miri, senyora Tecleta, que es tracta dels papàs, i pensi que el marc d'or que hi ha al retrat, aquesta colla de bútxares de negociants, no li pagaran ni a la desena part... i ara és un dir-li-ho en confiança: el marc no és d'or, és de metall daurat... La vaig entabanar de mala manera; però torno a dir que li pagaré el què li dec..."

D'un estudiant als seus pares: "Estudio molt, creguin-ho: no faig com el curs passat, que vagabundejava. Oh, que m'agrada l'estudi! Em sembla que trauré matrícula d'honor. Però sabran que he estat malalt... no els ho he volgut dir fins que he estat bo, per no donar-los angúnia; per això entre medicinotes i metge m'ha costat, la broma, una pila de duros. Sols em remetin dos bitllets de cent, ja podré pagar... Ara estic molt bé, estudio molt, i els enyoro molt, també, a vostès..."

Veu's aquí uns documents ben estudiantils, dignes de la nostra època, amic, i de les èpoques hagudes i per haver. Quant és a totes les altres coses, espera't: no mancaran xivarris.

No creguis en això que en diuen ensopiment i tantmenfumisme. Jo no hi crec: encara que tot sembli una immensa dolceria de pasta fullada i cabell d'àngel.

UAB
Biblioteca de Comunicació
i Hemeroteca General

TANTSEVAL

TELÉFON { A SEU D'URGELL, NÚM. 124
A BARCELONA, NÚM. 2023-A
A SITGES, NÚM. 1383

Fàbrica de Llonganisses, la millor
de la nostra terra.

Demaneu a tot arreu la marca

"ELS PIRINEUS"

Quíngles i Escaler

Castellciutat

(Seu d'Urgell)

Proveu el cafè amb llet "El Pagès"

AVIAT FARA L'ANY QUE VA NAIXER

EL BORINOT

PER CELEBRAR-HO,
ESTEM PREPARANT UNA

VETLLADA TEATRAL

EL MES ENTRANT AL
TEATRE ROMEA

Fàbrica de Pastes Alimentícies

«LA IDEAL»

M. MERCADER I FERRAN

Born, 11 i Nou, 42

Telèfon 398

I G U A L A D A

BRAGUERS I FAIXES A MIDA - SUSPENSORIS SPORT - MITGES - GENOLLERES - TURMELLERES
ELÀSTIQUES - ESPARDENYES AMB SOLA DE GOMA - CINTURES PER OPERATS D'HÈRNIA
TIRANTS I CINTURONTS DE CAUTXÚ - BITLLETES COTONS - GLASSES - BENES
PILOTES TENNIS I FUTBOL - ESPONGES - PETAQUES
PITETS - BABERS - CALCETES TOT GOMA PER INFANTS - PILOTES I JOGUINES TOT GOMA
ARTICLES DE GOMA PER A BARBERS - MITJONS DE CAUTXÚ - GORROS DE BANY - TELES PER COT - XUPADORS

PRODUCTES TUSELL, S. A. - RONDA SANT PERE, 12 - BARCELONA

EL BORINOT

Any II - Núm. 47

16 octubre 1924

Subscripció:

Trimestre, 3'50

SETMANARI D'HUMOR
20 cms.

La corresp. a

l'Administració:

Angels, 22 i 24

BARCELONA

TEMPS DE CAÇA

Au, al Passeig de Gràcia a fè un vol:
veiam si caces un mussoll!